

výsledkem smlouvy. Přísluší tedy žalobci umluvená odměna, a to odměna celá, ježto záleží jen na tom, že dosáhl výsledku, za který mu odměna byla slíbena, a nezáleží na tom, jaké námahy bylo zapotřebí, by ho dosáhl.

Čís. 7918.

Smí-li býti přidělena automobilu značka jen, prokáže-li držitel, že bylo z automobilu předepsáno příslušné clo, jest nedostatek dokladu o zaplacení cla vadou automobilu, překážející jeho řádnému užívání. Nemá-li kupitel tohoto dokladu, jest oprávněn domáhati se na prodávateli, by vadu odstranil. Prodatel nebyl by svého závazku opatřiti doklad prost již průkazem, že nelze opatřiti původní doklad o proclení vozu nebo jeho duplikát, nýbrž musel by prokázati, že nelze opatřiti ani nový doklad vůbec nebo jen nákladem, jenž jest nepřiměřeným ceně vozu.

(Rozh. ze dne 29. března 1928, Rv I 1200/27.)

Kupitel automobilu domáhal se žalobou na prodávateli, by opatřil a žalobci vydal řádné úřední potvrzení o proclení automobilu jakož i řádně vyplněný certifikát. Oba nižší soudy žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Prvý soudce zjistil, že žalovaný k žádosti žalobce přislíbil, že se obrátí na předchůdce o celní boletu a že ji pak žalobci zašle, a správně dovodil z toho, že se takto žalovaný sám osobně zavázal a nikoli firmu W. & Co. v T., neboť, kdyby byl chtěl zavázati žalovaný firmu, musil by tak učiniti výslovně, avšak žalovaný sám udává, že teprve později, když vůz již byl předělán z osobního na nákladní automobil na žádost žalobce mu slíbil, že celní boletu bude požadovati od firmy P. a že mu ji pak zašle. Odvolací soud připojuje se k tomuto zjištění prvního soudu a dospívá rovněž k názoru, že se žalovaný zavázal k tomuto jednání osobně, a byla proto námitka nedostatku pasivní legitimace bezdůvodná. Tomuto svému závazku, jak odvolací soud bere souhlasně s prvním soudcem za zjištěno, žalovaný dostáti nemohl, neboť, jak zjištěno prvním soudcem byl jeho zákrok u ministerstva financí, finančního ředitelství v Praze a u celního úřadu ve W. o vydání duplikátu celní bolety bezvýsledný a originál jeho nemohl tento svědek opatřiti, ježto se dřívější zástupce firmy O. neznámo kam vystěhoval a jeho nástupce v zastoupení firmy O. nemá o věci té dokladů. Dále zjistil první soudce, že také předchůdci žalovaného neměli vůbec na tento vůz celní boletu. Z prohlášení žalovaného, jak shora jest uvedeno a za zjištěné vzato, nelze podle názoru odvolacího soudu usuzovati, že se žalovaný tak dalece zavázal, by podle obsahu tohoto prohlášení byl povinen k dalšímu opatřování této celní bolety, když předchůdci jeho tuto celní boletu vůbec také nedostali a ji v ruce neměli. Ve smyslu § 18 aut. nařízení ze dne 28. dubna 1910, čís. 81 ř. zák. jest v případě prodeje vždy prodávatel svému nástupci povinen předati certifikát ohledně prodáv-

ného motorového vozidla a žalovaný podle svého prohlášení mohl a povinen byl pouze na předchůdce ve vlastnictví motorového vozu se obrátiti. Ježto jeho snaha opatřiti celní boletu od těchto předchůdců byla marnou a celní boleta ani prostřednictvím celního úřadu ve W. ani ministerstvem financí a finančním ředitelstvím v Praze jako duplikát vydána nebyla, nebylo povinností žalovaného, by k opatření celní bolety podnikl snad další kroky, a podle přesvědčení odvolacího soudu ani tak dalece závazek jeho z prohlášení k žalobci shora zmíněného nevzešel. Není proto v důsledku toho vázán z prohlášení svého, by opatřil vyplnění certifikátu doložkou o vyclení vozu, o nějž se jedná.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Žalovaný doznal, že automobil, o který jde, byl z ciziny do Československé republiky dovezen po 1. lednu 1919. Je-li pravda, že pro takový automobil smí značka podle § 28 nařízení ze dne 28. dubna 1910, čís. 81 ř. zák. příslušným úřadem býti přidělena jen tehdy, prokáže-li držitel, že z automobilu bylo zaplacené předepsané clo, jest nedostatek dokladu o zaplacení cla vadou automobilu, překážející jeho řádnému užívání. Neboť podle § 34 nařízení jest nabyvatel motorového vozidla povinen, by do osmi dnů požádal u příslušného úřadu evidenčního o přidělení značky pro vozidlo a jest oprávněn užívatí po případě dřívější značky jen, dokud mu nebyla přidělena značka nová. Žalobce, koupiv automobil, byl tudíž povinen zažádati o přidělení nové značky a při tom, jde-li o automobil, při kterém jest třeba průkazu o jeho vyclení, předložit tento průkaz. Nemá-li ho a nemůže-li následkem toho zažádati o přidělení značky, není oprávněn používatí automobilu s dřívější značkou, ježto by se tím podle zmíněného nařízení dopustil činu policejně trestného. Žalobce má tudíž již podle zákona (§§ 922 a 932 obč. zák.) nárok proti prodávateli, by odstranil tuto vadu, je-li odstranitelná, tedy by mu opatřil průkaz o zaplacení cla. Když žalobce od žalovaného žádal tento průkaz, uplatňoval tím proti němu zákonný nárok ze správy. Proto nelze slibu žalovaného, že se obrátí na předchůdce o celní boletu a že ji pak žalobci zašle, rozuměti tak, že žalovaný dostál svému závazku již tím, že své předchůdce požádal o vydání celní bolety a snažil se opatřiti její duplikát od příslušných úřadů, nýbrž žalovaný uznal tím svůj zákonný závazek a slíbil, že odstraní tuto vadu automobilu. Závazku, opatřiti průkaz o vyclení automobilu, byl by prost jen, kdyby prokázal, že jej nelze opatřiti. Tento průkaz není však podán již tím, že nelze opatřiti původní doklad o proclení vozu nebo jeho duplikát, nýbrž žalovaný by musel prokázati, že nelze opatřiti ani nový doklad vůbec nebo jen nákladem, který jest nepřiměřený ceně vozu, poněvadž by podle § 914 obč. zák. a obdoby § 1167 obč. zák. nebylo lze na něm žádati, by na odstranění vady učinil nepřiměřený náklad. Otázku, zda jde o automobil,

o němž je třeba průkazu, že byl proclen, nelze spolehlivě řešiti jinak, než na základě dotyčného předpisu; proto měl od příslušného úřadu býti vyžádán, když není veřejně vyhlášen. Poněvadž se tak nestalo, a nižší soudy se ani nezabývaly otázkou další, zda nelze opatřiti nový doklad o vyclení vůbec nebo jen nákladem nepřiměřeným, není věc zralá k rozhodnutí.

Čís. 7919.

Poskytla-li banka zápůjčku na lombard válečné půjčky nezletilým dětem zastoupeným otcovským opatrovníkem, jednala na vlastní vrub, nezabezpečivši se soudním schválením a nemůže se domáhati náhrady na otcovském opatrovníku, leč že by ji byl uvedl v omyl tvrzením takového schválení anebo že by se byl zavázal je opatřiti.

(Rozh. ze dne 29. března 1928, Rv I 1409/27.)

Žalující banka zapůjčila nezletilcům peníze na lombard válečných půjček. Její žaloba proti nezletilcům o zaplacení zapůjčených peněz byla zamítnuta, ježto k uzavření lombardní zápůjčky nebylo uděleno schválení opatrovnického soudu. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se banka zaplacení na otcovském opatrovníku nezletilců a odůvodňovala žalobní nárok tím, že si žalovaný neopatřil k uzavření zápůjčky svolení opatrovnického soudu a že jest proto práv jako zákonný zástupce dítek podle § 1009 obč. zák. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Věc, co do právního posouzení prostá, byla rozhodnuta předem zamítnutím žaloby podané na dítky žalovaného jako dlužníky pohledávky nyní zažalované proti jich otci. Žalobkyně dovozuje i v dovolání, že žalovaný byl přímou smluvní stranou, k tomu však bylo třeba zjištění skutečností, v nichž by bylo shledati projev vůle žalovaného směřující k sjednání osobního jeho závazku. Po této stránce postačí poukaz na přílohy předložené žalobkyní samou, v nichž jako dlužníci sporné pohledávky jmenováni jsou jen Hans a Grete R-ovi. Žalovaný jednal vždy jen jako zástupce těchto svých dítek. Příkaz k poskytnutí úvěru pocházel od něho také jen jako zástupce dlužníků, jimž byl úvěr ten poskytnut. Ani v pozdějším jeho chování nelze shledati právotvornou skutečnost, jež by založila jeho závazek, neboť nelze v něm shledati projev vůle k tomu směřující. Vlastnost jeho jako obchodníka nemá vůbec významu pro právní posouzení této věci. Žalobkyně uplatnila další důvod žalobního nároku, jenž není však stejně oprávněn. Žalovaný jednal sice jménem svých nezletilých dítek jako jich otcovský zástupce, proto však nebyl *falsus procurator*, i když nevymohl schválení opatrovnického úřadu pro smlouvu sjednanou se žalující bankou (t. j. její předchůdkyní). Tehdejší